

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) เพื่อศึกษาการประเมินค่าทางปัญญาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 68 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบวัดความรู้สึทางอารมณ์ที่เกิดจากการประเมินค่าทางปัญญา ซึ่งเป็นส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามความเครียดจากการปฏิบัติงานทางคลินิก สร้างโดยพากานา (Pagana, 1989) แปลโดยผู้วิจัย นำไปตรวจสอบความตรงด้านภาษา และแปลย้อนกลับ (back translation) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปหาความเชื่อมั่นกับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 20 ราย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละหมวดดังนี้ หมวดเป็นประโยชน์เท่ากับ .70 หมวดเป็นอันตรายหรือสูญเสียเท่ากับ .78 หมวดคุกคามเท่ากับ .73 และหมวดทำลายเท่ากับ .82 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/FW โดยการนำข้อมูลส่วนบุคคลและลักษณะการประเมินค่าทางปัญญา มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลได้ดังนี้

การประเมินค่าทางปัญญาเกี่ยวกับการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต พบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 63.23 ประเมินค่าทางปัญญาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตว่าเป็นสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดในลักษณะทำลาย ร้อยละ 20.59 ประเมินว่าก่อให้เกิดความเครียดในลักษณะคุกคาม ร้อยละ 14.71 ประเมินว่าเป็นประโยชน์ และร้อยละ 1.47 ประเมินว่าก่อให้เกิดความเครียดในลักษณะเป็นอันตรายหรือสูญเสีย

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินค่าทางปัญญาต่อการเรียนการสอนของนักศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งอาจจะใช้เป็นแนวทางในการวางแผนในด้านการจัดบริการ เพื่อให้การปรึกษา ให้คำแนะนำ และความรู้ ซึ่งจะช่วย หรือส่งเสริมให้นักศึกษามีการประเมินค่าทางปัญญาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาและวิชาชีพ สามารถออกไปปฏิบัติหน้าที่ ที่รับผิดชอบในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อจำกัดในการวิจัย

1.กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงไม่สามารถอ้างอิงถึงประชากรกลุ่มอื่นได้

2.การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ใช้เครื่องมือที่วัดการประเมินค่าทางปัญญาโดยตรง แต่เป็นการวัดความรู้สึกทางอารมณ์เพื่อสะท้อนถึงการประเมินค่าทางปัญญา จึงอาจจะทำให้ไม่ได้ผลของการประเมินค่าทางปัญญาต่อสถานการณ์นั้นที่แท้จริง เนื่องจากอาจมีความรู้สึกทางอารมณ์ที่เกิดจากสถานการณ์ที่ประสบในปัจจุบันเข้ามามีผลกับความรู้สึกทางอารมณ์ต่อสถานการณ์การเรียนการสอน ที่ให้กลุ่มประชากรคิดย้อนถึงเหตุการณ์ใน 1 ปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นเวลานานทำให้ตัวสถานการณ์ที่อ้างอิงถึงมีความซับซ้อนและหลากหลาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการประเมินค่าทางปัญญาของนักศึกษา เช่น ความเข้มแข็งอดทน การสนับสนุนทางสังคม ความสามารถในการใช้แหล่งประโยชน์ เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบข้อมูลว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษามีการประเมินค่าต่อสถานการณ์เป็นไปในทางที่ดี หรือมีความเครียดในระดับที่เหมาะสม และเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษามีการประเมินค่าต่อการเรียนการสอนที่ดี ซึ่งจะทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อไป

2.ควรศึกษาการประเมินค่าทางปัญญาต่อการเรียนการสอนในนักศึกษาที่เข้ามาเรียนเป็นปีแรกในภาคการศึกษาที่ 1 ช่วงต้น ๆ ของภาคเรียน ซึ่งจะทำให้ได้การประเมินค่าทางปัญญาต่อสถานการณ์นั้นโดยตรง และได้ข้อมูลที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป

3.ควรมีการศึกษาวิจัยการประเมินค่าทางปัญญา แยกตามสถานการณ์ ที่นักศึกษาประสบในการศึกษา เช่น การฝึกปฏิบัติ การทำวิทยานิพนธ์ เพื่อจะได้ทราบความแตกต่างของการประเมินค่าทางปัญญาในแต่ละสถานการณ์ของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์